

De was hangt te drogen ...

Nederlanders zijn geen fan van het doen van de was. Het klusje gaat vaak tussen alle bedrijven door. Een vaste wasdag, zoals vroeger maandag-wasdag, zit er voor velen niet in. De meeste Nederlanders doen hun was op zaterdag of zondag. Hoewel het wassen van vuil ondergoed van partner of kinderen niet als prettig wordt ervaren, staat het wassen van dure kleding op één wat betreft vervelendste was.(BL)

Maondag, wasdag ...

Bel, bel, dà was me toch een begaai. Nae de rust van de zondag kwam onherroepelijk de maondagochend aan de lucht. 't Was een dag die vroeg begon. Wij as kaainers mosse goed op onze telle passe, want as moeder aan de gang gong, mos ie nie voor d'r voete lôope. En Maondag betekende van oudsher: 'Maondag, wasdag'. Daer wazze de Slierechse vrouwe d'n hêêlen dag mooi mee. 't Vuilste goed, zôôas ketelpakke, stong al een hortie in sodaowaoter te wêêke. Op 't driepits petroliestel was de wasketel mè waoter hêêt gemaakt. De kuip en de stamp wiere voor d'n dag gehaold en 't karrewaai kon beginne. 't Hêête waoter gong in de kuip. Om sop te maoke wier een blok sunlightzêep in schilferties geschaofd en opgelost.

D'r wier begonne met de witte was, want die was 't minste vuil. Honderd stampies wazze genogt om 't vuil d'r uit te haole, waernae 't goed met de hand wier uitgevronge en degelijk gespoeld in schôn waoter. 't Witte goed wier dan ok nog een keer deur d'n blaauwsel gehaold, dà was om 't goed nog helderder te laete lijkene, en mè stijsel gestijself. Daernae gong in 't zellefde sop d'n bonte was. As leste kwam dan 't waarekgoed aan de beurt waer de vuilste plekke eerst onder hande wiere genome met d'n borstel op 't wasbord.

Wij as kaainder wazze d'r bepaold nie blij mee dà me regelmaotig mosse hellepe met stampe. We perbeerde met 't telle van de stampies wel is te smokkele. Maor o wee, as moeders daer achter kwam, dan zwaaide d'r wat. 't Was dan ok een meraokelse vooruitgang toe d'r

snelwasserties wiere uitgevonge. Nie dà me die massaol gonge kôôpe. Nêênt, daer wazze gêên cente voor. Die kò je bij een bedrijfie hure, dat daer van bestong. Je bestelde zô'n mesientjie voor een paor uur, dat wier dan gebrocht en gehaold. Bij Mêês Klaain, de waoterstoker van d'n Ouwe uibraaijing, hadde me een paor emmers hêêt waoter gekocht en 't wasse kon gelijk beginne. Op zô'n mesientjie stong een vringer om 't sop uit 't goed te perse. Dà was ok al een hêêle verbetering. Aal met aal was 't op maondag voor de moeders een dag van hard beule.

As aalles schôontjies aan de lijne hong, was de voldoening dan ok grôôt. Tot slot wier dan 't sop over de straet gegooïd en wier de straet stevig met d'n bezem onder hande genome, zôôdat tie ok weer proper was. 't Streve van moeders was om 't schôône goed 's aeves gestreke in de kast te hebbe. Dan mos 't netuurlijk wel drôôgend weer zijn gewist. Was dà nie zô, dan wier de was in d'n huis om de kachel gedrôôgd. Dà deur 't veule vocht 't behang bekant van de muur afdreef, daer wier nie op gelet. De klus mos as 't eefies kon hêêlemael op maondag zijn geklaord. Wat een vooruitgang was 't toch toe de wasotomaote op de mart kwamme. 'k Weet nog dà me ons eerste apperaot bij mekaor hadde gespaord met punte van de supermart. Een paor puntekaorte vol en een bedrag aan contante en 't mesien kon worde aangeschaft. Wat was moeders gelukkig!

Jan van der Vlies